

РЕШЕНИЕ

№ 651

гр. София, 08.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 03.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **8214** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл.76 ал.5 от 330.

Образувано е по жалба на УМБАЛ [фирма] срещу Заповед за налагане на санкции № РД 253С-133 от 23.07.2020г на Управителя на НЗОК с която на жалбоподателя на осн. чл. 76 ал.2 330 , чл.398 ал.1 т.1 и ал.2 , чл.399 от НРД за МД за 2018г във връзка с § 10 от ПЗР на НРД за МД 2020-2022г и чл.423 ал.1 и чл.424 ал.1 и ал.2 от НРД за МД 2020-2022г е наложена санкция- „финансова неустойка “ в размер на 3 по 300= 900 лв. за установени нарушения :

По т.1 – съгласно § 10 от ПЗР на НРД за МД 2020-2022г и на осн. 402 ал.3 от НРД за МД за 2018г е наложена финансова неустойка в размер на 300 лв. за нарушение изискванията на чл.289 т.14 от НРД за МД 2018г

По т.2 – съгласно § 10 от ПЗР на НРД за МД 2020-2022г и на осн. 402 ал.3 от НРД за МД за 2018г е наложена финансова неустойка в размер на 300 лв. за нарушение изискванията на чл.289 т.14 от НРД за МД 2018г

По т.3 – съгласно § 10 от ПЗР на НРД за МД 2020-2022г и на осн. 402 ал.3 от НРД за МД за 2018г е наложена финансова неустойка в размер на 300 лв. за нарушение изискванията на чл.289 т.14 от НРД за МД 2018г

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт като издаден в противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди, че във всяко ИЗ визирано в оспорената заповед, в т.ч. във фишовете за резултата от хистологично изследване били спазени изискванията на чл.289 т.14 от НРД за МД 2018г, като била

посочена диагноза и пореден номер на патоанатомичния журнал. Моли съда да отмени оспорвания акт. Претендира разноски.

Ответникът – Управителят на НЗОК, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли по съображения, че следвало да бъде вписана диагнозата с която са приети пациентите, а не тази вследствие хистологичното изследване.

СГП, редовно призовани не вземат становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало със Заповед № РД-25-165 от 19.05.2020 г. на управителя на НЗОК, с която е наредено на осн. чл.72 ал.2 от ЗЗО и чл.9 ал.1 от Инструкция № РД 16-31/ 23.06.2016г. за условията и реда на осъществяване на контрол по чл.72, ал.2, ал.3, ал.4, ал.5, ал.6, ал.7 и ал.8 от ЗЗО и § 10 от НРД за МД за 2020-2022г извършването на проверка на жалбоподателя със задача: контрол по изпълнение на договорите за оказване болнична медицинска помощ в съответствие с НРД за МД за 2018г. Цитираните норми, посочени като правно основание за издаване на заповедта, съдържат административнопроизводствени правила, а не материалноправни разпоредби и правилно Управителят на НЗОК се е позовал на тези норми.

За резултатите от извършената проверка е съставен протокол от 29.05.2020г връчен на 1.06.2020 г на управителя на жалбоподателя, което е удостоверил с подписа си. Съгласно протокола, били проверени ИЗ по КП 69 и 73 за месец юни 2019г и било констатирано, че по три ИЗ:

ИЗ № 18046 на ЗОЛ С. А. Д. в резултата от хистопатологично изследване липсва/ не е отразена диагноза в частта „диагноза“ и пореден номер на патоанатомичния журнал.

ИЗ № 18038 на ЗОЛ С. Н. Б. в резултата от хистопатологично изследване липсва/ не е отразена диагноза в частта „диагноза“ и пореден номер на патоанатомичния журнал.

ИЗ № 18102 на ЗОЛ А. Й. Б. в резултата от хистопатологично изследване липсва/ не е отразена диагноза в частта „диагноза“ и пореден номер на патоанатомичния журнал.

Констатирано е, че по този начин е нарушено изискването на чл.289 т.14 от НРД за МД 2018г във връзка с § 10 от ПЗР на НРД за МД 2020-2022г.

Изпълнителят на болнична медицинска помощ е упражнил правото си да представи писмено възражение № 11-02-590 от 3.06.2020г до Управителя на НЗОК /л.41 и сл. от делото/, което е разгледано от Арбитражна комисия /л.55 и сл. от делото/ и не е прието за основателно.

По делото е приета СМЕ, който съдът кредитира като обективно и компетентно дадена и ще коментира по- долу при правните изводи.

Оспорената Заповед за налагане на санкция подлежи на съдебен контрол по чл.76 ал.5 от ЗЗО. Същата определя размер на задължение за плащане, като по този начин засяга правната сфера на жалбоподателя.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – управителят на НЗОК, съгласно чл. 76, ал.2 ЗЗО, в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити –

наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, указания относно органа и срока за обжалване, дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с посочване на длъжността му.

Процесуалният ред за извършване на проверката и издаване на заповедта регламентиран в ЗЗО е спазен. В чл. 9, ал. 1 от Инструкция № РД-16-31 от 23.06.2016 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 от ЗЗО, издадена от управителя на НЗОК е предвидено проверката да се извършва на основание заповед на управителя на НЗОК, а в ал.2 е посочено, че заповедта за възлагане на проверка да съдържа правните и фактическите основания за издаването ѝ, територията на съответната РЗОК където се намира обекта на проверката, проверяващото лице, обекта-наименование и разположение, вид, задача и срок на проверката. Заповедта, слагаща началото на административното производство по конкретната преписка, съдържа посочените реквизити и изрично възлага контрол по изпълнение договорите на лечебното заведение за оказване БМП. Не са допуснати в хода на административното производство нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените, които да са основание за отмяната на оспорения акт. Точно е посочена разпоредбата на чл.289 т.14 от НРД от НРД за МД за 2018г, чиито изисквания се твърди, че не са спазени. Съдържанието на текста на разпоредбата на чл.289 т.14 от НРД за МД за 2018г е възпроизведено в оспорената заповед, тоест словесното описание напълно съответства на текста на посочената разпоредба. Жалбоподателят се е възползвал от правото си да подаде възражение срещу протокола от проверката, като спорът е разгледан от Арбитражна комисия – чл.75, ал.1 от ЗЗО, която е потвърдила констатациите и е приела възражението за неоснователно /чл.76 ал.1 от ЗЗО/. На осн. чл.76 ал.2 от ЗЗО е издадена оспорената заповед в законоустановения срок до един месец от уведомяването от страна на арбитражната комисия на управителя на НЗОК, че са потвърдени констатациите на длъжностното лице по чл. 72, ал. 2.

Като фактическо основание е посочено, че при извършена проверка по три ИЗ № 18046, 18038 и 18102 за 3 ЗОЛ в резултата от хистопатологично изследване липсва/ не е отразена диагнозата в частта „диагноза“ и пореден номер на патоанатомичния журнал. Административният орган твърди, че с това било нарушено изискването на чл.289 т.14 от НРД за МД за 2018г. Разпоредбата на чл. 289 касае документирането в хода на хоспитализацията, като според т.14 при взет материал за хистологично изследване в медицинската документация се прилага резултатът с посочената диагноза и пореден номер от патоанатомичния журнал.

По делото на л. 65, л.96 и л.128 са представени резултати от хистопатологично изследване касаещи процесните три ИЗ. Действително и в трите резултата срещу графата „диагноза“ не е налице отбелязване. Същата е изписана обаче, в преходния абзац срещу графата „хистологично“, след посочения номер от хистопатологичния журнал: а именно ИЗ № 18102 на ЗОЛ А. Й. Б. –диагноза: хиперплазиогенен полип на ректума с тежка дисплазия-карцинома ин ситу в част от жлезите. Не може да се прецени степен на инвазия; /л.65 от делото;/ ИЗ № 18046 на ЗОЛ С. А. Д.- диагноза: умерено диференциран аденокарцином на ректума на 6 см /л. 96/ и ИЗ № 18038 на ЗОЛ С. Н. Б.- диагноза: умерено диференциран G 2 аденокарцином на дебелото черво с отчасти муцинозен характер /л.128/.

Според заключението на вещото лице по СМЕ, което съдът кредитира като

обективно и компетентно дадено и трите фиша носят коректно хистологично описание /диагноза/. Следователно, изискването на чл.289 т.14 от НРД за МД за 2018г да се посочи диагнозата е изпълнено, същата е изписана, макар и не в отразената бланково графа, а в предходната такава. Там е и посочен съответния номер от патоанатомичния журнал, а именно 8583-19 за ИЗ № 18102 на ЗОЛ А. Й. Б. /л. 65/, № 8592-19 за ИЗ № 18046 на ЗОЛ С. А. Д. /л.96/ и № 8593-19 за ИЗ № 18038 на ЗОЛ С. Н. Б. /л.128/. Дадената от патолога диагноза е отразена в трите процесни резултата от хистопатологичното изследване в графата „хистологично“, където е посочен и номера на журнала.

Липсата на отбелязване в графата „диагноза“ и вместо това посочена в предходната графа след поредния номер от патоанатомичния журнал, не може да обоснове извод за извършено нарушение което да се санкционира с финансова неустойка. Изискуемото съдържание касаещо документирането в хода на хоспитализацията по т.14 от чл.289 от НРД на МД за 2018г е отразено и в трите резултата от хистопатологичното изследване. Вещото лице е категорично в заключението си, че фишовете носят необходимата информация за пациента и данните за подадения за обработка хистологичен материал и коректно хистологично описание /диагноза/. И в трите случая е попълнен поредния номер на хистологичното изследване от хистопатологичния журнал и съответната диагноза /заключение/. Тук е мястото да се отбележи, че съдът не възприема доводите на процесуалния представител на ответника, че следва да е вписана диагнозата с която е приет пациента, а не тази дадена от патолога. Смесовото и логическо тълкуване на разпоредбата на чл.289 т.14 води до извод, че се касае именно за диагнозата в резултат на хистопатологичното изследване.

Изискуемата информация по чл.289 т.14 от НРД за МД за 2018г е обективизирана и в трите резултата. Обстоятелството, че не е отбелязана в посочената графа, а в предходната, не означава, че е извършено нарушение на установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, което да е основание за налагане на санкция по чл.402 ал.3 от НРД за МД за 2018г.

След като не са констатирани нарушения във връзка с документирането, да се налагат санкции по чл.402 ал.3 е незаконосъобразно. Ако има формално документално нарушение по оформяне документацията за всеки от посочените пациенти по ИЗ необосновано е да се налага санкция „финансова неустойка“ и то в размер над минимално установения. Административният орган не е изложил съображения за налагане санкцията в размер над минимално установения от 200 лв. Формалното отсъствие от посочената графа на диагнозата и номера на журнала /които са изрично позиционирани в предходната графа/ не е основание за материално правната законосъобразност на оспорваната заповед. От значение е вписването на изискуемата информация, а не конкретното място в документа където е отразена. Противното сочи на формализъм. Не следва медицинския критерий да се пренебрегва заради формалистичен подход. Безспорно документирането на дейностите е задължително за изпълнение. В процесният случай дори и да се приеме известна степен неточност във връзка с документирането, то това не обосновава извод за нарушение установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, обосноваващи налагането на санкция по чл.402 ал.3, поради което и възприетото от административния орган в тази насока противоречи на материалния закон.

По така изложените правни аргументи и при съобразяване чл.168 АПК настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за незаконосъобразност на оспорената заповед и същата следва да бъде отменена.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, по арг. от чл.143, ал.1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 50 лв., представляващи д.т. и 400 лв. внесен депозит за в.л.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на санкции № РД 253С-133 от 23.07.2020г на Управителя на НЗОК.

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса /НЗОК/ да заплати на УМБАЛ [фирма] разноски в размер на 450 лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: